

netto összeget említünk. Egy másik módszer szerint az összeg megnövelhető. Ezt tette Bátor képviselő-társam, amikor június 12-én lemondott egész éves tiszteletdíjáról. Az összeg átalakul pénzmaradvánnyá, a felosztás joga átkerül a képviselő-testülethez, vagy az általa kijelölt bizottsághoz. A pénzmaradvány mindig a jövő évben válik feloszthatóvá.

A felmerülő kérdésekre szívesen válaszolok.

D e á k Istvánné:

Tájékoztatóként elmondom, hogy az 1997. évben 3 havi tiszteletdíjat felvettem, tehát nem szerepelhet bérmaradványként.

J á m b o r Attila:

Az egyik mellékletben szerepel képviselő társam neve, ezért említettük őt is. Szerepel az is, hogy ez az összeg nem került kifizetésre.

F a z e k a s István:

51/1.számú előterjesztésben az szerepel, hogy Bátor Antal negyedik negyedévi tiszteletdíja nem rendeződött. Kérdésem, hogy a különböző kifizetések miatt történő túlfizetésnek mi lesz a sorsa? Bátor úr viseli majd azt a terhet, hogy az első negyedévben nem kap tiszteletdíjat?

Dr. Dancsó Éva képviselő 14,40 órakor bejött. A létszám 17 fő.

J á m b o r Attila:

A túlfizetés ténye azért merült fel, mert a kifizetési számlákon mindvégig tiszteletdíj megnevezés szerepelt. Ha a Képviselő-testület elfogadja azt, hogy ne tiszteletdíjkénti kifizetesként, hanem pénzmaradványként szerepeljen, akkor a túlfizetés esete nem áll fennt. Akkor viszont nem szabadott volna kifizetést eszközölni a testület döntése nélkül.

B á t o r Antal:

Konkrétan szeretném tudni, hogy érte-e a várost anyagi kár azzal, hogy ilyen módon került utalásra az összeg. A tb- és egyéb járulékfizetési kötelezettségnek a város eleget tett?

Dr. F e k e t e Antal János:

Sem az adó, sem a társadalombiztosítási járulék nem lett elutalva. Úgy lett kifizetve, hogy átcsoportosításra került a különböző költségvetési sorok között. A várost semmiképpen nem érte kár.

T a n a i József:

Nem lett elutalva, mert bérkifizetés nem történt, ezért adóvonzata sem volt ennek az összegnek.

L e s z k o v s z k i Tibor:

A költségvetésben megtörtént az átcsoportosítás?

T a n a i József:

Nem fogadta el a képviselő-testület az átcsoportosítást.

Bátor Antal:

Az előterjesztés második oldal 7. pontként szerepel: megállapítást nyert, hogy az érintettek - Polgármester úr, Alpolgármester úr - csak 1997. november közepén szereztek tudomást arról, hogy lemondtam a tiszteletdíjamról. Ezt hogyan állapították meg?

Jámbor Attila:

Megkérdeztük az érintetteket.

Bátor Antal:

Hol van az a lemondó nyilatkozatom, mely 1997. június 12-i keltezéssel - Polgármester Úrnak címezve - azt tartalmazza, hogy lemondok az egész éves tiszteletdíjamról?

Jámbor Attila:

Ez a levél 4.számú mellékletként szerepel az előterjesztésben és nem a Polgármester Úrnak, hanem Jegyző Úrnak van címezve.

Dr.Bakonyi Csilla képviselő 14,45 órakor bejött. A létszám 18 fő.

Bátor Antal:

Jegyző Úr kérte tőlem, hogy adjam be a lemondó nyilatkozatomat. Ugyanezen a napon a Polgármester Úrnak címeztem egy levelet ugyanezzel a tartalommal és a titkárságon nyújtottam be. A Jegyző úr is kérte tőlem ugyanezt a levelet, amit már a hivatalban gépeltek, a Jegyző Úrnak címeztem.

Jámbor Attila:

Nem vonom kétségbe a képviselő úr által elmondottakat, de az tény, hogy a fellelhető dokumentum erről szól.

Bátor Antal:

Tovább kérdezek: miért nem tudott róla az Alpolgármester Úr, amikor aláírta a tiszteletdíjamat? Tiszteletdíjként elkülönítetten tartotta nyilván a Pénzügyi Iroda az összeget. A bruttó érték úgy volt megnevezve, hogy Bátor Antal tiszteletdíja. A Polgármester Úr, az Alpolgármester Úr, Jegyző Úr kézjegyével látta el és folyamatosan utalványozta júniusban, júliusban, szeptemberben. Nem értem, hogy miért novemberben tudták meg, hogy a tiszteletdíjamról lemondtam? Hangsúlyozom, hogy a hivatal ügyintézőjének leadtam ezt a fent említett levelet, hogy juttassa el a Polgármester Úrnak, majd irattam egyet a Jegyző Úr címére is.

Jámbor Attila:

A vezetőknek joguk van tiszteletdíj átutalására.

Bátor Antal:

Tudniuk kell, hogy mit utalnak és nem mondhatják novemberben azt, hogy nem tudtak arról, hogy a tiszteletdíjamról lemondtam.

Jámbor Attila:

Június 12-i lemondása óta ez az összeg nem tiszteletdíj. Arról kellett volna a vezetőknek tudni, hogy nem tiszteletdíjat utalnak. A másik tény, hogy bruttó tiszteletdíjat nem lehet utalványozni.

B á t o r Antal:

1997. februárjától folyik ez az ügy. Én mindig lemondtam a tiszteletdíjmról, még soha nem vettem fel. Néha jól utalták, néha nem. Amíg a jogszabály úgy rendelkezett, addig bruttósítva utalták, majd a jogszabály változtatásával nettó összeget utaltak. Nyilatkoztam a tiszteletdíjam lemondásáról annyiszor, ahányszor kérték. Amióta képviselő vagyok, mindig lemondtam, tehát nem tudom elfogadni azt, hogy a Polgármester Úr és Alpolgármester Úr nem tudott róla. Szerettem volna beleszólni, hogy az összeget hova utalják, de tudomásul vettem, hogy egy bizottság utalja.

J á m b o r Attila:

Szeretném mondani Bátor úrnak, hogy törvények szabályozzák a folyamatokat, ettől eltérni nem lehet. Nem véletlen hangsúlyoztam a felszólalásom elején, hogy nem Bátor képviselő úr ellen irányul a vizsgálat. Ha egy képviselő lemond a tiszteletdíjáról és megjelöl egy címet ahová utaltatni szeretné, azt megteszi a hivatal. De az egész évi tiszteletdíjról való lemondás írásos bejelentése azt jelenti, hogy a tiszteletdíj megszűnik és átalakul pénzmaradvánnyá. A pénzmaradvánnyal való rendelkezés joga a Képviselő-testületé, nem másé. Kétség kívül igaz, hogy Bátor úr az előző években is egy bizonyos rendszer szerint lemondott a tiszteletdíjról. Számunkra, mint bizottság számára az 1997. évi ügy megvizsgálása és felderítése volt a feladatunk. Ezt tártuk a tisztelt képviselő-testület elé megvitatásra. Ezen nem változtat az, hogy a folyamatokat nem lehet szabadon kezelni. Ha tiszteletdíjat utal a hivatal, akkor a tb járúkokat, adókat a megfelelő helyre utalni kell. Ha viszont a képviselő lemond róla, abban az esetben ha nincs év közti pénzügyi rendelkezés, akkor csak a következő évben dönthet a testület a felhasználásáról. A képviselő szándékát figyelembe vehetjük, de nem kötelező.

T ö r z s ö k Károly:

Számomra ez a lemondó nyilatkozat nem tekinthető hivatalosnak. Mert a nyilatkozaton nincs az érkeztetés bélyegzője, nincs rajta iktatószám. Akkor láttam először, amikor november tájékán az ügy kipattant. Az, hogy Bátor Antal hivatalosan lemondott a tiszteletdíjáról, számomra ismeretlen volt, nem találkoztam vele. Bátor úr a nettó tiszteletdíjával rendelkezhet, oda utalhatja, ahová szándékában áll.

D o m o k o s István:

A 7. számú pont pontosításra szorul: "A Jegyző Bátor Antal Képviselő Úr lemondásáról nem tájékoztatta a Polgármestert..." javítani kell, mert Bátor Antal csak a tiszteletdíjáról mondott le.

Kérdésem arra a mondatra irányul, melyben az szerepel, hogy 1997. november közepén szereztek tudomást a tényről. Ehhez képest a 3. oldalon az szerepel, hogy 1997. július 16-án 150.000 Ft-ot átutal az Alpolgármester Úr, a 4. oldalon 1997. augusztus 6-án a Polgármester Úr és Tanai József utalványozók utalása nem tekinthető jogosnak. Nem értem, hogy akkor miért novemberben szereztek tudomást Önök?

L e s z k o v s z k i Tibor:

Minden képviselő megkapja a tiszteletdíját. Naponta 70-80 utalvány kerül elé. Péter Istvánné számfejt két-három listán és én aláírom. Ez egyedi utalványozás! Helytelenül jártam el, hogy az egész analitikát és üggyiratot nem

kértem el. Ígérem, ez a jövőben nem így fog történni. Ha én bizalmi elv alapján aláírok egy utalványt, augusztus 26-án 26.000 Ft tiszteletdíj elutalásáról, vagy Törzsök úr aláír, az annyit jelent, hogy úgy gondoltuk, hogy részarányosan egy bizonyos összeg kifizethető. Nem számoltunk utána.

Most, hogy már több ízben felmerült, hogy nem döntöttünk Bátor úr indítványában, a Pénzügyi Irodán kigyűjtettem az összes számlát és kértem az asztalomra. Akkor került elélem az, hogy Bátor úr lemondott a tiszteletdíjáról. Ha lemondott az összegről, akkor nem utalható. Ha viszont nem mondott le, akkor a nettó összeg utalható számára. Amikor göngyölített részutalványozás van, akkor nem kértem le az előző analitikus nyilvántartást és ez előző albetéteket, számlákat. De innentől kezdve ezt fogom tenni.

Domokos István:

Nem fogadom el azt, hogy a Jegyző a felelős. Úgy tűnik, hogy a Jegyző személyes támadásról van szó, pedig ez egy bevett gyakorlat, bizalmi elv alapján.

Leszkovszki Tibor:

Domokos urat kérdezem: mennyiben vitatott az összeg és a törvényességi eljárás? Kinek van utalványozási jogköre és milyen összeghatárig?

Domokos István:

Erről most ne vitatkozzunk.

Leszkovszki Tibor:

Erről kell vitatkoznunk, mert ez a téma. Az utalványozásról valóban nem kell vitatkozni, mert törvény írja elő.

További véleményeket kérek.

Bátor Antal:

Az Alpolgármester Úr és a Polgármester Úr ugyanolyan felelős ezügyben, mint a Jegyző Úr.

Jámbor Attila:

Nem! Ha figyelmesen végigolvasta az anyagot, akkor pontosan benne van, hogy nem.

Bátor Antal:

Érdekes számomra az, hogy a Jegyző Urat nem hallgatták meg az ügyben. Kijelentem, hogy azóta alakult így a helyzet, amióta a Polgármester Úr és a Jegyző Úr összeakaszkodott. Addig nem volt probléma, a szeptemberi tiszteletdíjam még simán el lett utalva, az októberi már le lett tiltva. Beszélgetéseink azóta "parázs" hangulatúak. Jámbor urékat felkérték vizsgálatra, ők pedig szépen asszisztáltak hozzá.

Leszkovszki Tibor:

Szót kérek, mert érintett vagyok! Én a vizsgálatba nem lettem bevonva. Bátor Antalnak bebizonyítom, hogy szeptemberben hányadikán járt nálam. Semmi problémám nincs a Jegyző úrral. Bátor úr szeptember 26-án Várpalota Élsportjáért számlára utaltatott 50 eFt-ot. Mivel tudta, hogy én és a Törzsök úr nem utalványozok, ezért felkereste a Jegyző urat, aki utalványozott annak ellenére, hogy 20 eFt-ig van utalványozási jogköre. Szeptember 29-én 25.779 Ft-

ot utaltatott a Bányász Kórus javára. (Nem voltunk összevezve a Jegyző Úrral!) Szeptember 29-én Bátor úr kérésére Jegyző úr utalt 38.668 Ft-ot a DSE Unió részére. Szeptember 30-án Bátor úr kérésére Jegyző úr utalt 108.000 Ft-ot. Ismétlem, hogy nem voltunk összevezve. Nem az utalványozással és nem az összegszerűséggel van problémám, azzal van probléma, hogy törvénytelenység történt! Egyéni értelmezés alapján jártak el. A gazdálkodásért a képviselő-testület felel, a hétköznapi operativitásért a polgármester felel, távollétében pedig az alpolgármester.

Én és az alpolgármester egyeztetve gazdálkodunk és utalványozunk, de bárki más 20 eFt felett utalványozik úgy, hogy nincs róla tudomásom, akkor nem gazdálkodásról beszélhetünk, hanem anarchiáról.

B á t o r A n t a l:

Nem jártam a hivatalban, hanem telefonáltam ezügyben Tanai Józsefnek. Megkérdeztem, hogy miért nem került elutalásra a tiszteletdíjam az érintettekhez. Nyilatkozatomat leadtam június 12-én, de még előtte adtam március táján egy bontást az utalást illetően. Bízom benne, hogy a testület elfogadja, hogy befolyásolhatom a tiszteletdíjam felhasználását. Az érintetteket tájékoztattam, hogy mennyit fognak kapni és ők jeleztek, hogy még nem kapták meg. Ekkor hívtam fel Tanai urat és kértem, hogy az általam leírtak szerint utalja a hivatal. Nem tudtam róla, hogy le van tiltva és utána tudtam meg, hogy itt milyen cirkuszok vannak. A gyermeknapra szánt összegért is reklamálnom kellett, úgy tudom, hogy a Polgármester elutalta.

L e s z k o v s z k i T i b o r:

Nem lett elutalva az összeg.

J á m b o r A t t i l a:

Mennyi Bátor úr nettó tiszteletdíja egy hónapban?

B á t o r A n t a l:

Nem tudom megmondani, de az anyag szerint 25-30 eFt körül van.

J á m b o r A t t i l a:

Azért kérdeztem rá, mert a pénzeszköz nagysága meghaladta a nettó összeget. Miért gondolta azt, hogy az utolsó negyedév még nem került elutalásra?

B á t o r A n t a l:

Ha nekem a nettó tiszteletdíjamról van szó, akkor a Péter Istvánnénak kell szólnom, hogy utalja az összeget. Az volt a szándékom, hogy a városnak ne kelljen adót és egyéb járulékokat fizetnie, hanem maradjon itt az az összeg és megkaphassa valamely városi szervezet. Nem azért mondtam le, hogy a díjam bekerüljön a közös költségvetésbe. Mert ha ez van, akkor nem fogok lemondani, hanem a nettó díjamat oda utalom, ahová akarom.

L e s z k o v s z k i T i b o r:

Ha a képviselő úr a nettó összegben gondolkodik, akkor szól az Aljegyző Asszonynak, de nem erről volt szó, ezért a Tanai urat kereste fel?

B á t o r Antal:

Már nem tudom, hogy miért a Tanai úrnak szoltam, valószínűleg azért, mert Polgármester úr és Jegyző úr sem volt a hivatalban. Felhívtam a Tanai urat, hogy nem lett elutalva az összeg. Azt sem tudom, hogy kinek kellett volna aláírni vagy ellenjegyezni. Azt hittem, hogy törvényes úton rendezve van. Soha nem gondoltam arra, hogy ebből probléma lesz. Nem értem az okát.

J á m b o r Attila:

Arról van szó, hogy ha tiszteletdíjról beszélünk akkor a képviselő rendelkezhet a nettó felett. Nem takarítunk meg semmit a városnak, mert a megfelelő járulékokat be kell fizetni. Ha nem tiszteletdíjról van szó, akkor nincs rendelkezési joga Bátor úrnak. Ezt kell megérteni.

S u r á n y i Pál:

A kérdés végére értünk, mert eldöntöttük azt, hogy az Oktatási Bizottság fog dönteni az ilyen típusú lemondásokról. Ezt Bátor úr is elfogadta. Nem tartom jónak, hogy ennek ellenére mindig újra előjön ez a vita. Azt pedig végképp nem tartom szerencsésnek, hogy egy ilyen jó szándékú gondolatnak a következménye az, hogy a testületben ilyen viták alakulnak ki. Javaslom, hogy ésszerű kompromisszumot keressünk.

J á m b o r Attila:

A vita nem Bátor Antal ellen irányul, sajnálatos, hogy a neve belekerült. A probléma az, hogy hivatali fegyelmeztelenségek történtek. A képviselő társammal való beszélgetés más irányba terelte a dolgot. Nem az volt a vizsgálódás lényege, hogy tisztességes volt-e a szándék. A hivatalban olyan fegyelmeztelés történt, melyet a képviselő-testület elé kellett tárn.

D r. F e k e t e Antal János:

Ez a vita hasonlít arra, amikor arról volt szó, hogy a jegyző utasítására Várpalotán lakásokat adnak bérbe. Kiderült, hogy még Enyingen dolgoztam. Úgy érzem, hogy ebben az anyagban a tényállási elemek nincsenek teljes mértékben kimunkálva. Az ellenjegyzők felelőségéről nem szól az előterjesztés. Ha előveszem a hatályos joganyagot, aszerint: az ellenjegyző megvizsgálja, hogy az utalványozó arra jogosult személy volt-e, betartották-e a képviselő-testület rendelkezéseit, a pénzügyi fedezet biztosított-e. Ebben a körben is ki kell emelni azt, hogy az ellenjegyző nem élt jogosítványával és kötelezettségével, nem emelte ki, hogy erre a célra nem lehet elutalni az összeget. Senki nem vizsgálta, hogy a jegyző - annak ellenére, hogy tudom azt, hogy az önkormányzat bankszámla feletti rendelkezése sláger lett a hivatalban, mert mindenki azt akarta megnézni, - korlátlanul rendelkezik az önkormányzat költségvetési számlája felett. Ez lényeges momentum és a tényállás egyik eleme. Nem lett feltárva az utalványozási jog szabályozásának körülménye. Mit értek ezalatt?

Tisztelt Képviselő-testület!

Van egy pénzgazdálkodási rend, számlarend és egy házipénztári szabályzat. Ugyanazt a témát szabályozza, egyszerre három volt hatályban, eltérő rendelkezéseket tartalmazva. Jelenleg kettő van hatályban és továbbra is eltérő rendelkezéseket tartalmaz! Akkor most melyik a hatályos? Február 10-én került a kezembe és másnap intézkedtem a hatályon kívül helyezésében. Volt olyan időszak, amikor három volt hatályban a hivatalban, eltérő tartalommal. Ebben az

előterjesztésben nem szerepel az, hogy hogyan lett szabályozva. A számlarend 5. számú melléklete: a polgármester kötelezettségvállalási és utalási jogát fenntartja a bérlapra történő kötelezettségvállalás tekintetében. Ez január 10-ig volt hatályos. Önök tudják, hogy a jegyző mint munkáltató bért és jutalmat fizet ki.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Három egymásnak részben ellentmondó szabályozásban a 20 eFt feletti utalványozás jogköre kinek szól?

D r. F e k e t e Antal János:

Ne ragadjunk le ennél. A tényállás része az, hogy meg kell vizsgálni az utalványozási jog szabályozását, mert ez sem szerepel itt. Az előterjesztés megállapítja, hogy a jegyző vétkességet követett el. Ezt csak fegyelmi eljárás következtében lehet megállapítani, itt prejudikáció történt, valószínűleg tévedésből. A vétkességi tényállás elemei nincsenek bemutatva. Nincs bemutatva, hogy a munkakötelezettségét megszegte és az alanyi oldalon a felróható vétkes magatartás miben nyilvánul meg. Bátor Antal nem vette fel a tiszteletdíját, senkinek nem lett volna jogosultsága elutalni. Elhangzott, hogy Bátor úr 7 éve tagja Várpalota Képviselő-testületének és ennyi idő alatt megtanulta azt, hogy a jegyzőnek nincs kompetenciája a képviselői tiszteletdíjakban. Én kértem tőle, hogy a lemondását nyújtsa be és utána készült el az, hogy milyen arányban kívánja felbontani az összeget. A Polgármester úrnak meg kellett kapnia azt, hogy a képviselő lemond a tiszteletdíjáról.

Nincs tisztázva a tényállásban az a kérdés, hogy miért maradt annyiba az utalás? A Polgármester úr felhívta a figyelmemet szeptember vége, október eleje tájékán, hogy jogszerűtlenül járok el és nem utalhatok el pénzt. Attól fogva megszűnt az utalás. Ezt a ténytet nem tartalmazza az anyag.

Nem tisztázza az előterjesztés azt, hogy az utalványt kiállító ismerte-e a 20 eFt-os szabályt, ugyanis elhangzott a bizalmi elv. Én is a bizalmi elv alapján dolgozok a napi 50 kiadmányozásra váró utalványozásban. Ezen kívül alanyi oldala is van a vétkességnek. Fel kell deríteni, hogy milyen motívum vezérte a jegyzőt, hogy elutalja ezeket az összegeket. Nem azért utaltam el az összeget, hogy a kézilabda csapat emléktáblát állítson nekem. Egy jegyzőnek teljesen mindegy, hogy a kézilabda csapat kap-e vagy más szervezet. Nekem ettől nem lesz jobb a helyzetem.

Végül kiemelem azt, hogy a várost nem érte kár. Az előterjesztésben az áll, hogy vizsgálatot folytattak a jegyző tevékenységével kapcsolatban. De engem miért nem kérdezett meg senki? Két nappal az ülés előtt kaptam meg az anyagot, amit három hónapig készített a bizottság. Senki nem gondolt arra, hogy a jegyzőt is meg kell hallgatni? Jámbor képviselő úr indítványozta, hogy engem is meg kell hallgatni, de leszavazták.

Az anyagban ez szerepel: Várpalota Város Önkormányzatának pénzgazdálkodási szabályzata úgy rendelkezik, hogy értékhatár nélkül a polgármester, távollétében az alpolgármester jogosult a kötelezettségvállalásra. 20.000 Ft értékhatárig azonban a kötelezettségvállalásra és utalványozásra a jegyző és az aljegyző is jogosult. Kérdezem, ez hol van leírva, melyik anyagban? Ugyanis az 1998. január 10-én hatályba lépett anyagban szerepel ez a mondat. Lehet használni olyan utasítást ami nincs hatályban? A másik két anyagban ilyen mondat nem szerepel.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Eddig is érvényes volt és szó szerint lett átvéve Tanai úr szerkesztésében!

Dr. F e k e t e Antal János:

Amikor én a hivatalba kerültem, a jegyző szobájában Várpalotai mézészetés története és hasonló irodalmak voltak. Erre tanúm az összes irodavezető. Megpróbáltam összegyűjteni a hivatalra vonatkozó összes szabályzatot és senki nem tudta előadni. Tanai úrhoz az volt az első kérésem 1997. májusában, hogy a pénzgazdálkodási szabályzatot azonnal csinálja meg. Tudni illik a hivatal csekkfüzetével az ügyfelek sétáltak a folyosón és gyűjtötték az aláírásokat. Ezt egy gazdasági szervezetnél nem lehet elképzelni. Ezért azonnal utasítást adtam a szabályzat elkészítésére. A szabályzat a Polgármester Úrral történő egyeztetések után VI.hónapban aláírásra került. Ezt követően egy hónappal később a szabályzat elveszett. Második alkalommal Tanai úr a szövegszerkesztőben megőrizte a szöveget, VII.10-én készült el újra a szabályzat. Ismét aláírtuk, és szeptemberben ismét eltűnt. Ezt követően újra lett gépelve, de a dátum VII.10. maradt. A Polgármester Úr 1997. XII.10-én kiadmányozta a szabályzatot.

Ebből levonható az a következtetés, hogy a jegyző nem tudott arról, hogy az utalványozási jogosítvány 20.000 Ft-ra szól. A bizalmi elv alapján az utalványt aláírtam. Az szerepel az anyagban, hogy Polgármester Úr és Alpolgármester Úr a testület által nem jóváhagyott célra elutal pénzt, nem tekinthető jogosnak. Az anyag tényállása helytelen következtetéseket vont le. Bátor úr a testület előtt is nyilatkozott, hogy nem kívánja felvenni a tiszteletdíját és ezt írásban is megerősítette. Nem tudom, hogy miért nem került a levél iktatásra, de az biztos, hogy az ügyiratkezelési szabályzatát sem találtam meg a hivatalnak egy év alatt. Németh Anikó most készíti elő. A másik észrevételem, hogy nekem nincs hatásköröm az összeg átminősítésére. A mellékelt utasításban én nem rendeltem el a kifizetést és nem értem azt, hogy Bátor urat milyen megváltozott jogkörnyezetről kellett volna tájékoztatni. Nem értem, hogy június 12. után miért kellett volna az utasításomat visszavonni.

Úgy tudtam, hogy 1997. december 18-ig vagy január 10-ig nincs hatályos pénzgazdálkodási szabályzat a hivatalban. Nem értesültem arról, hogy nekem 20.000 Ft utalási jogosultságom van. Mindenki tudja, hogy katona ember voltam, ha tudom ezt a szabályt, akkor nem teszem meg. Jogellenes állapot kialakulásában nem működtem közre. Bizalmi elv alapján azt gondoltam, hogy az ügyintéző tudja azt, hogy utalhat a jegyző vagy sem, ezért aláírtam. Polgármester úr felvilágosított, azután nem utalványoztam. Ha ismerem a 20 e Ft-os értékhatárt, akkor szétbonthattam volna kisebb összegekre is. De én nem bontottam szét, mert nem tudtam, hogy nincs jogosítványom.

Amikor a hivatalba kerültem, elsőként a helyi szabályokat akartam megismerni, de a különböző szépirodalmak között nem találtam.

Sem a polgármesternek, sem az alpolgármesternek nem volt joga testületi felhatalmazás nélkül a képviselői juttatás előirányzatról "társadalmi szervek támogatása" sorra átvezetni és átutalni az összeget. A jegyző csak a polgármester és alpolgármester utalása után utalt el. Tehát úgy tudtam, hogy hallgatólagos megállapodás született és az alapján utalták az összeget.

Február 10-én került a kezembe a számlarend, február 11-én hatályon kívül helyeztettem az 5. fejezetet. Az is szerepel benne, hogy a jegyző nem vállalhat a beralapra kötelezettséget, pedig a jegyző a munkáltató. A hatályos szöveg így szól: a polgármester kötelezettségvállalási, utalási jogát a jegyző ellenjegyzési